

На це орієнтує і необхідність опанування європейськими стандартами підготовки спеціалістів. За останні десятиріччя у світовій практиці, зокрема в галузі підготовки спеціалістів у економічному університеті, утвердилися підходи, теоретичним підґрунтям, яких можна вважати завдання синхронізувати процеси зростання інформаційного багажу знань і необхідності їх творчого переосмислення.

Одним із найдійовіших шляхів виконання визначених завдань у процесі реформування вищої школи є введення такої системи засобів, форм і методів організації навчального процесу, яка б гарантувала необхідний рівень якості підготовки конкурентноспроможного спеціаліста.

Інноваційні технології передбачають широке застосування методик інформаційного, проективного, „дистанційного» навчання, впровадити які можна лише переорієнтувавши весь навчально-виховний процес на проблемно-творчі методи навчання.

Результат проблемного навчання – не просто сума знань, а формування розуміння внутрішнього смислу подій і вміння самостійно їх пояснити.

Треба мати на увазі, що будь-які навчальні технології та методи, що їх забезпечують, потребують тривалого періоду адаптації до специфіки відповідних дисциплін й особливої організації навчального простору. Крім того, нові методи навчання ставлять особливі вимоги до самостійної роботи студента, який стає самостійно-орієнтованим учасником навчального процесу, суб'єктом діалогу з викладачем. Оцінка результативності засвоєння навчального матеріалу здійснюється із врахуванням того, що набуті уміння і навички студента стають визначальними у вирішенні професійних творчих проблем.

Сучасне студентство, залучене до організації навчального процесу, прагне широко застосовувати проблемні методи навчання, коли заперечується банальна форма спілкування викладача і студента на рівні «запитання-відповідь», шукає шляхи для удосконалення механізмів ведення дискусій, формулювання завдань, що покликані розвивати уяву, оптимізувати творчий пошук. Такі підходи до процесу навчання примушують утвердити адекватні форми оцінювання якості знань. Це питання справедливо вважають одним з найскладніших, найболючіших сьогодні. Адже надмірне захоплення введенням формалізованого тестування, де головним показником є лише, умовно кажучи, «кількість» нагромадженої інформації, а не її творче опрацювання, може трагічно вплинути на процес формування ціннісно-творчої спрямованості майбутнього фахівця сучасного типу з творчим мисленням, ґрунтовними знаннями та чітким усвідомленням свого громадянського обов'язку.

Література:

1. Шлемкевич С.Л. Засади екологічного гуманізму в процесі виховання майбутнього спеціаліста, — Режим доступу: <http://conf.vntu.edu.ua/humed/2006/txt/06hslvms.php>

Шуплат О.М.,
ст. викладач кафедри інвестиційної діяльності,
Довбенко Т.В.,
ст. викладач кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін НУФВСУ

СУЧАСНІ МОДЕЛІ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТИ НА ЗАСАДАХ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ

Національна доктрина розвитку освіти одними із пріоритетних напрямів державної політики розвитку освіти визначає органічне поєднання освіти та науки, розвиток дистанційної освіти; запровадження освітніх інновацій; створення індустрії сучасних засобів навчання і виховання. Освіта відіграє роль рушійної сили розвитку громадянського суспільства.

Сучасний етап розвитку суспільства базується на використанні інформаційних та інноваційних технологій. Ті держави, які не роблять ставку на їх запровадження і розвиток, ризикують залишитись на узбіччі світової цивілізації. Це стосується й України, тому потрібні рішучі кроки, щоб здійснити прорив у розв'язанні цієї глобальної проблеми.

На даний час, велика проблема освіти в Україні полягає у відірваності освітньої галузі від потреб країни, невідповідності базовим принципам ринкової економіки, перетворенні освіти у важливий ресурс особистого, суспільного і державного розвитку. Саме на вирішення цих проблем повинна бути спрямована модернізація української освіти. Роль держави на даному етапі, полягає у визначенні, яких саме освітніх результатів суспільство бажає та зможе досягти, впроваджуючи інтерактивні освітні технології. Зауважимо, що для формування певної успішної еконо-

мічної моделі розвитку необхідно не лише збільшувати зацікавленість в освіті, а й підвищувати її якісний рівень.

За даними Організації економічного співробітництва і розвитку, вища освіта в країнах Європи підвищує рівень доходів дипломованих фахівців у півтора-два рази. Відсутність такої кореляції в Україні накладає відбиток на мотивацію студентів при здобутті вищої освіти. Диплом, на жаль, розглядається лише як формальне підтвердження рівня освіти, а не як свідчення справжньої професійної кваліфікації. Невдоволення студентів українських ВУЗів здебільшого стосуються занадто високої теоретичної спрямованості навчальних курсів, недостатніх можливостей, щодо розвитку практичних навичок, обмеженої можливості вибору навчальних дисциплін, застарілих дидактичних методів навчання, недостатньої матеріально-ресурсної бази навчального процесу, а також відсутності фінансової підтримки для програм навчання за кордоном.

Модернізація освіти невідривно пов'язана з студентоцентрованим навчанням, який з'являється в науковому просторі у зв'язку з болонськими перетвореннями системи вітчизняної освіти. Під час студентоцентрованого навчання викладач покликаний забезпечити як збереження свого рольового статусу, так і вищий рівень консультування і мотивування тих, хто навчається. Це передбачає високу мотивацію студентів до навчання, яка формується не лише в академічній сфері. Студентоцентроване навчання стимулює розвиток методичного, організаційного та технологічного забезпечення, а також зміну ролі викладача. Студентоцентрована освіта з її акцентуацією на набутті протягом навчання відповідних компетентностей жодною мірою не суперечить таким перевагам вищої освіти, як фундаментальність і універсальність.

Таким чином, перше й основне завдання модернізації освіти полягає у реформуванні всієї освітньої системи на основі утвердження принципу студентоцентризму, як базового в організації навчального процесу і всієї системи стосунків у освіті, навчальному закладі, зокрема між тим, хто навчає і тими, хто навчається. По-друге, необхідно організувати всю систему освіти в Україні на основі компетентнісного підходу. Навчальні плани та програми необхідно формувати відповідно до компетенцій студента, а не на основі «предметоцентризму». По-третє, надання реальної автономії кожному навчальному закладу і свободи викладачеві.

Література

1. Гуревич Р. С. Інформаційно-комунікаційні технології в професійній освіті майбутніх фахівців / Р. С. Гуревич, М. Ю. Кадемія, М. М. Козяр; за ред. член-кор. НАПН України Гуревича Р. С. – Львів: ЛДУ БЖД, 2012. – 380 с.
2. Мачуліна І. І. Форми мережевої інтеграції науки, освіти і бізнесу // Методологія, теорія та практика соціологічного аналізу сучасного суспільства. – 2011. – Вип. 20. – С. 123–127.
3. Ситуаційна методика навчання: український досвід: Збірник статей / Упор. О. Сидоренко, В. Чуба. – К.: Центр інновацій та розвитку, 2001. – 256 с.
4. Удовіченко Г. М. Компетентнісний підхід як складова «студентоцентрованої освіти» [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://www.rusnauka.com/1_NIO_2012/Pedagogica/2_97735.doc.htm

Щукіна Е.І., к.пед.н., доцент,
завідувач кафедри іноземних мов ФЕФ

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПОБУДОВИ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

Умови сучасного життя, стрімке зростання потоку нових знань, практичне стирання проміжного періоду від отримання нових знань до їх використання змушують інтенсифікувати пошук нових засобів навчання, якісних змін і розвитку освіти. З набуттям чинності нового Закону України „Про вищу освіту» почався сучасний етап реформування вітчизняної освітньої системи. Вища школа України масово перейшла на нові освітні стандарти. Сучасна парадигма вищої освіти передбачає такі ключові положення: студентоцентроване навчання (student-centered education); навчання, орієнтоване на вихід (output-oriented study programme); компетентнісний підхід у побудові та реалізації навчальних програм (competence-based approach); навчання, орієнтоване на результати (result-based education) [1].

Студентоцентроване навчання розглядається як у контексті побудови, так і реалізації освітніх програм. Сучасна парадигма освіти передбачає перехід до студентоцентрованого підходу, який є основоположним принципом болонських реформ у вищій освіті та зміщує акценти в освітньому процесі з викладання (передачі знань) на навчання (активну освітню діяльність студента). Студент стає центральною фігурою освітнього процесу. Від пасивного сприйняття та запам'ятовування навчальної інформації студент повинен стати активним учасником процесу, зда-